

Tanıma - Tenfizin Esas Şartları / AMİMAT

1-Kararın verildiği ülke ile Türkiye arasında mütekabiliyet bulunmalıdır. Bu şart tenfiz için aranır, tanıma için gerekli değildir. Bu mütekabiliyet, fiil - hukuki veya sözleşmesel olabilir. Bu hallerden birinin olması tenfiz için yeterlidir. Mahkemeler bu şartın gerçekleşip gerçekleşmediğini kendileri araştırır.

2-Karar Türk mahkemelerinin münhasır yetkisine giren bir konuda verilmiş olmamalı ve yabancı mahkeme kendisini ösri yetki teşkil edecek surette yetkili görmüş olmamalıdır. Türk hukukundan yalnızca taşınmazların aynına ilişkin davalarda Türk mahkemeleri münhasır yetkilidir.

3-Karar Türk Kamu Dînîni'ne aitkena aygırı olmamalıdır. Bu durumu hâkim takdir edecekmiş

4-Karar davalının savunma haklarına riayet edilerek verilmiş olmalıdır. Davalının mahkeme de temsil edilmemiş veya guyabında hâkim verilmiş olduğu durumlarda ve davalı taraf bunu iftiraz olarak ileri sürense tenfiz talebsi mahkeme tarafından reddedilir. Yargılama da- valı kendi iradesiyle savunma hakkını kullanmamışsa daha sonra tenfizin reddini isteyemez.

Tanıma ve Tenfize Engel Diğer Sebepler:

1-Yabancı mahkeme kararı, karar verildikten sonra tamamen veya kısmen yerine getirilmişse tanıma ve tenfize konu olamaz.

2-Yabancı mahkeme kararının yerine getirilmesini engelleyen hukuki bir sebebin ortaya çıkması da tanıma ve tenfize engeldir.

3-Yabancı mahkeme kararının verdiği Ülke hukukunda icranya ilişkin bir zamanasımı süresi söz konusu ise ve bu süre içinde tenfiz talep edilmezse mahkeme kararı vastını yitirebilir. İnfâz karardır, bakımından süre söz konusu değildir.

TAHKİM

Günümüzde milletlerarası karakterli ticari uyusmazlıkların en yaygın çözüm yolu TAHKİM'dir. Tahkim, millî ve milletlerarası düzenlemelere göre tarafların serbest iradesine istinat eden bir yargılama usulüdür. Buna göre taraflar davalarını gözecek hâkim veya hâkimleri, tahkim yeri ve uygulanacak hukukun serbestçe belirleyebilirler. Tarafların üzerinde sult olabileceği, sarcıfta bulunabileceği konular tahkimde gösterebilir. Tahkimde ihtilafi bözen sahis, devletlerin hâkimleri gibi resmi sıfat taşımayan sivil kişilidir. Bu kişiler tarafından ihtilaf nihai olarak gözükür. Hâkim ihtilafi bözer ve meseleden elini çeker. Milletlerarası tahkim procedürleri sıratlı ve hâlik oldıldır, ikin ayrıca daha fazla güven duygulup - emniyetli olduğuna inanıldığı için uluslararası alanda ticaret ve ekonomi aktörleri tarafından daha fazla tercih edilmektedir. Milletlerarası tahkimde hâkim, usul ve maddî hukuk kurallarıyla sıkı sıkıya bağlı değildir.

Türkçe'de ve dânyada tahkim yapısal olarak ikileme ayrıılır: Kurumsal ve Ad-Hoc Tahkim

Kurumsal Tahkim: Kurumsal tahkim binyesinde bir teşkilat, sekreterya ve iletişim sistemleri olan kurumsallaşmış bir tahkim târcası. Kurumsal olduğu için ve tahkim procedürünün tüm yönleri önceden çok detaylı şekilde kurallarla düzenlenendiği için uluslararası ticaret camiası tarafından tercih edilir. Ticaret aktörleri kurumsal tahkimin kurallarını bilir. Bu durum kendileri açısından çok büyük bir güven sağlar.

Ad-Hoc Tahkim (Arizi): Tahkim procedürlerinin tamamen tarafların biratîhi kendilerinin kaleme aldığı veya atıfta bulunduğu muayyen kural yada yasalara istinaden hâkimlerin kontrolünde creyan ettiği tahkim târcası. Belirsiz ve geçiciidir. Teşkilati ve sekretaryası olmadığı için çok zor toplanır. Dava bitince de ortada hiçbir şey kalmaz.